

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

Openbare terechtzitting van de voorzitter van de rechtbank van
eerste aanleg te Gent, zetelend in kort geding van negentien december
tweeduizend en zes.

A.R. nr.: 06/303/C - In de zaak van:

met zetel te

eiseres, voor wie optreedt Mter

advocaat te

tegen :

1.
vestigd te

met zetel ge-

Eerste verweerder, voor wie optreedt: Mter.
te

advocaat

2. vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester
en Schepenen, gevestigd te

Tweede verweester, voor wie optreedt: Mter.
te

advocaat

3. VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de

Derde verweester, voor wie optreedt: Mter
te

advocaat

4. wonende te

Vrijwillig tussenkomende partij

5. aannemer, wonende te

Vrijwillig tussenkomende partij

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

EN IN DE ZAAK VAN:

A.R. nr. : 06/401/C:

met zetel te

eiseres, voor wie optreedt Mter.

advocaat te

tegen :

1.
vestigd te

met zetel ge-

Eerste verweerder, voor wie optreedt: Mter.

advocaat te

2. vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester
en Schepenen, gevestigd te

Tweede verweester, voor wie optreedt: Mter.
te

advocaat

3. VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door

Derde verweester, voor wie optreedt: Mter.
te

advocaat

4. wonende te

Vrijwillig tussenkomende partij

5. aannemer, wonende te

Vrijwillig tussenkomende partij

werden de partijen gehoord in hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 20 november 2006, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

De stukken werden ingezien, in het bijzonder:

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

A. In de zaak gekend onder A.R. nr. 06/303/C:

- de dagvaarding betekend op 2 en 6 juni 2006, die regelmatig is naar de vorm,
- de eerste conclusie voor de tweede verweerster neergelegd ter zitting op 12 juni 2006;
- de eerste conclusie voor de derde verweerster, neergelegd ter griffie op 26 juni 2006;
- de eerste conclusie voor de eerste verweerder, neergelegd ter griffie op 26 juni 2006;
- de tweede conclusie voor de tweede verweerster, neergelegd ter griffie op 26 juni 2006;
- de eerste conclusie voor de eiseres, neergelegd ter griffie op 3 juli 2006;
- de tweede conclusie voor de derde verweerster, neergelegd ter griffie op 7 juli 2006;
- de derde conclusie voor de tweede verweerster, neergelegd ter griffie op 10 juli 2006;
- het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst, neergelegd op verzoek van _____ ter griffie op 14 juli 2006;
- het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst, neergelegd op verzoek van _____ ter griffie op 14 juli 2006;
- de tweede conclusie voor de eiseres, neergelegd ter zitting op 7 augustus 2006;
- de vierde conclusie voor de tweede verweerster, neergelegd ter griffie op 16 augustus 2006;
- de tweede en syntheseconclusie, neergelegd voor de eerste verweerster ter griffie op 22 augustus 2006;
- de vijfde conclusie voor de tweede verweerster, neergelegd ter griffie op 31 augustus 2006;
- de conclusie van de eiseres, houdende afstand van geding, neergelegd ter zitting op 11 september 2006;
- de conclusie van de eiseres houdende afstand van geding, neergelegd ter griffie op 18 september 2006;
- de zesde conclusie voor de tweede verweerster, neergelegd ter griffie op 5 oktober 2006;
- de vierde conclusie voor de derde verweerster, neergelegd ter griffie op 6 oktober 2006:
- de verklaring voor _____ houdende afstand van het geding, neergelegd ter zitting op 20 november 2006;
- de bundels neergelegd ter zitting voor de tweede en derde verweerster;

B. In de zaak gekend onder A.R. nr. 06/401/C:

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

-
- de dagvaarding dd. 13, 17 en 18 juli 2006, die regelmatig is naar de vorm;
 - het verzoekschrift dd. 24 juli 2006 tot vrijwillige tussenkomst van
 - het verzoekschrift dd. 24 juli 2006 tot vrijwillige tussenkomst van
 - De eerste conclusie voor de tweede verweerster, neergelegd ter griffie op 27 juli 2006;
 - De eerste conclusie voor de derde verweerster, neergelegd ter griffie op 27 juli 2006;
 - De eerste conclusie voor de eiseres, neergelegd ter griffie op 28 juli 2006;
 - De conclusie houdende afstand van het geding, neergelegd ter zitting op 11 september 2006;
 - De tweede conclusie voor de tweede verweerster neergelegd ter griffie op 5 oktober 2006;
 - De tweede conclusie voor de derde verweerster, neergelegd ter griffie op 6 oktober 2006;
 - Het bundel voor de tweede en derde verweerster, neergelegd ter zitting op 20 november 2006;

De dagvaarding van de eiseres strekt ertoe:

A. In de zaak gekend onder A.R.nr.: 06/303/C:

- I. Alle rechten van partijen ten principale uitdrukkelijk voorbehouden, een gerechtsdeskundige (landmeter) te horen en te zien aanstellen met als opdracht:
 - i. Zich onverwijd ter plaatse te willen begeven te in aanwezigheid van de partijen, minstens na hen behoorlijk te hebben opgeroepen;
 - ii. Kennis te nemen van de bundels van partijen en van alle dienstige bescheiden en hen te horen en hun verzoening te bevorderen, en bij ontstentenis aan dergelijke verzoening, in een met redenen omkleed – neer te leggen binnen de maand na de aanvaarding van zijn opdracht- en onder eed bevestigd verslag zijn beredeneerd advies te geven nopens de juiste ligging van de *scheidslijn* tussen de eigendom van de eiseres en die van
 - iii. Dit alles met inachtnaam van de bepalingen in het artikel 962 Ger.W. e.v. met betrekking tot het gerechtelijk deskundigenonderzoek;
De beslissing nopens de kosten voor te behouden aan de bodemrechter als naar recht;

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

-
- II. De opheffing te zien en te horen bevelen van de bekrachtigingsbeslissing dd.8 maart 2006, genomen door de Gewestelijk Stedenbouwkundig ambtenaar in naam van het Vlaams Gewest;

Bij conclusie neergelegd ter zitting op 12 juni 2006 vraagt de tweede verweerster in ondergeschikte orde de aanstelling van een deskundige met als opdracht een met redenen omkleed verslag neer te leggen in verband met de *rooilijn* tussen de eigendommen van de eiseres en de afbakening van het openbaar domein-weg en vast te stellen of de bouwwerken van de eiseres op een deel van de openbare weg werden gebouwd.

Tevens vroeg zij de zaak uit te stellen op vaste datum om haar toe te laten na neerlegging van het deskundig verslag, te concluderen over de opheffing van het stakingsbevel.

Bij conclusie dd.3 juli 2006 heeft de eiseres *afstand van geding* gedaan ten aanzien van de derde verweerster enkel en alleen voor *wat betreft het tweede onderdeel* van het beschikkende gedeelte van haar dagvaarding, meer bepaald de gevorderde opheffing van de bekrachtigingsbeslissing dd.8 maart 2006.

Bij conclusie, neergelegd ter zitting op 7 augustus 2006 vraagt de eiseres, zo haar afstand van geding geweigerd wordt, om onderdeel II van haar vordering te verwijzen naar de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend zoals in kort geding;

Ter zitting dd. 7 augustus 2006 vraagt de eiseres uitdrukkelijk dat daarmee wordt bedoeld dat toepassing zou worden gemaakt van artikel 88, §2 Ger.W., hetgeen werd geakteerd op het zittingsblad.

Op de zitting van 11 september 2006 deelt de eiseres mee dat de vraag tot afstand van de tweede vordering, geformuleerd bij conclusie dd. 3 juli 2006, wordt ingetrokken.

Bij conclusie neergelegd ter griffie op 18 september 2006 vraagt de eiseres akte te verlenen van haar afstand van geding in de procedure 06/303/C ten aanzien van alle partijen, doch ditmaal beperkt tot de vraag tot aanstelling van een gerechtsdeskundige, m.a.w. tot het onderdeel I van haar oorspronkelijke vordering;

B. In de zaak gekend onder A.R.nr.: 06/401/C:

- I. Alle rechten van partijen ten principale uitdrukkelijk voorbehouden, een gerechtsdeskundige (landmeter) te horen en te zien aanstellen met als opdracht:
- i. Zich onverwijld ter plaatse te willen begeven te

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

-
- in aan-
wezigheid van de partijen, minstens na hen be-
hoorlijk te hebben opgeroepen;
- ii. Kennis te nemen van de bundels van partijen en van alle dienstige bescheiden en hen te horen en hun verzoening te bevorderen, en bij ontstentenis aan dergelijke verzoening, in een met redenen omkleed – neer te leggen binnen de maand na de aanvaarding van zijn opdracht- en onder eed bevestigd verslag zijn beredeneerd advies te geven nopens de juiste ligging van de *rooilijn* tussen de eigendom van de eiseres en die van langsheen dewelke de eiseres haar bouwwerken diende op te trekken;
 - iii. Dit alles met inachtnaam van de bepalingen in het artikel 962 Ger.W. e.v. met betrekking tot het gerechtelijk deskundigenonderzoek;
- De beslissing nopens de kosten voor te behouden aan de bodemrechter als naar recht;

Bij conclusie neergelegd ter zitting dd. 11 september 2006 doet de eiseres afstand van het gehele geding;

Bespreking :

a) Voeging wegens samenhang

Aangezien de twee procedures in de zaken gekend onder A.R. nrs. 06/303/C en 06/401/C samenhangend zijn, is het aangewezen ze samen te behandelen en te berechten, teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht.

De vorderingen van de eiseres in de procedure A.R. nr. 06/303/C is dermate nauw verbonden met de vordering van de eiseres in de procedure A.R. nr. 06/401/C, dat een gezamenlijke behandeling zich opdringt.

b) Voorgaanden

De kern van de huidige betwisting tussen partijen betreft een versmalling van een openbare weg van 1,29 meter met ongeveer 27 cm, die het gevolg zou zijn van de overschrijding door de eiseres van de rooilijn bij het optrekken van een meergezinswoning aan
De versmalling als zodanig wordt door de eiseres niet betwist.

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

De eiseres heeft in haar hoedanigheid van bouwpromotor een stuk grond met bijgaande gebouwen en stedenbouwkundige vergunning dd. 7 februari 2002 aangekocht bij akte dd. 24 april 2005 en heeft met het oog op het slopen van de bestaande gebouwen en het optrekken van een nieuw gebouw een architectenovereenkomst gesloten met de
thans eerste verweerster.

De eiseres heeft een aanvraag ingediend tot wijziging van de oorspronkelijke door de vorige eigenaar bekomen stedenbouwkundige vergunning en deze gewijzigde vergunning werd haar toegekend bij besluit van de tweede verweerster van 24 maart 2005.

Aan de eiseres werd een gewijzigde stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van zes appartementen in hetzelfde vroeger overeengekomen bouwvolume.

De werken namen een aanvang op 16 augustus 2005.

Op 28 februari 2006 werd door de bouwpolitie van een proces-verbaal opgesteld, gestaafd met de gegevens van een landmeter van de dienst Stedenbouw en Ruimtelijke Planning, waarbij werd geoordeeld dat een deel van het gebouw van de eiseres in de zou zijn opgericht voor de rooilijn.

Tegelijk werd bij dit proces-verbaal mondeling ter plaatse een staking van de werken bevolen.

Het stakingsbevel werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij de AROHM op 8 maart 2006.

Inmiddels heeft de tweede verweerster het stakingsbevel dd. 28 februari 2006 opgeheven bij brief dd. 12 mei 2006, doch uitsluitend met het oog op de uitvoering van de werken die nodig zijn om het 'bouwmisdrijf' ongedaan te maken.

c) Voorwerp van het kort geding en middelen van verweer

De eiseres vordert in de twee procedures in kort geding gekend onder A.R. nrs. 06/303/C en 06/401/C in de eerste plaats de aanstelling van een deskundige/landmeter, 'alle rechten van partijen ten principale uitdrukkelijk voorbehouden', om zijn advies te geven omtrent de juiste ligging van de scheidslijn, respectievelijk rooilijn tussen haar eigendom en deze van

In de procedure gekend onder A.R. nr. 06/303/C vroeg de eiseres bij dagvaarding ook nog de opheffing van de bekrachtigingsbeslissing van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur van het Vlaams Gewest,

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

dd. 8 maart 2006.

Tevens heeft de eiseres het Vlaams Gewest in de procedure betrokken teneinde de bekrachtiging van het oorspronkelijk stakingsbevel dd. 28 februari 2006 te horen opheffen bij toepassing van het artikel 154 van het Decreet van 18 mei 1999.

Bij conclusie, neergelegd ter zitting op 12 juni 2006 in de zaak A.R. nr. 06/303/C, deed de eiseres afstand van het tweede onderdeel van haar vordering tot opheffing van het stakingsbevel ten aanzien van de derde verweerster het VLAAMS GEWEST, maar blijft zij aandringen op de aanstelling van een deskundige.

De eiseres houdt voor dat zij volkomen te goeder trouw is voortgegaan op de gegevens verstrekt door haar architect, die op zijn beurt de gegevens betrokken had bij de landmeter die reeds in het jaar 1993 in opdracht van de vorige eigenaar een opmeting van het bewuste perceel had gedaan voor het bekomen van de oorspronkelijke stedenbouwkundige vergunning.

Zij stelt dat het opmetingsplan van de tweede verweerster, op basis waarvan zij liet overgaan tot het opstellen van een proces-verbaal van staking der werken, geen goedgekeurd rooiplan is, maar enkel maar een schets en dat er voor de Hebberechtstraat helemaal geen officieel rooiplan bestaat dat op tegenspraak werd opgemaakt.

Zij voert aan dat de rooilijn bij de aanvang der werken door de Technische Dienst van de tweede verweerster diende vastgelegd te worden, hetgeen niet is geschied en dat ook de tweede verweerster in gebreke zou zijn gebleven om de feitelijke weggrens als rooilijn aan te geven.

De tweede verweerster repliceert dat de eiseres nooit heeft gevraagd om de rooilijn uit te tekenen aan de bevoegde dienst voor Stedenbouw en Ruimtelijke Planning, hetgeen niets te maken heeft met het overgaan tot een plaatsopneming die louter een beschrijving (staat van bevinding) van de toestand betreft.

Zij verzet zich tegen de aanstelling van een deskundige, nu de eiseres zelf heeft erkend dat de openbare weg met 27 cm is versmald door haar bouwwerken en bovendien dient de deskundige niet de scheidslijn, maar wel de rooilijn te bepalen, hetgeen niet hetzelfde is.

Zij wijst erop dat de eiseres de haar verleende vergunning niet heeft uitgevoerd volgens de vergunde plannen en heeft gebouwd voor de rooilijn, d.i. de grens bepaald tussen de openbare weg en de aanpalende eigendommen, hetgeen in de eerste plaats de afpaling is van de openbare weg zoals die op dat moment bestaat.

d) Afstand van geding en bevoegdheid van de voorzitter (zoals) in kort geding- verdelingsincident

De tweede verweerster, werpt een *exceptio obscuri libelli* op, nu het volgens haar niet duidelijk is of de eiseres heeft gedagvaard overeenkomstig de gewone bevoegdheden van de rechter in kort geding (voorlopige regeling van de zaak), of overeenkomstig artikel 154 van het decreet; dewelke een bevoegdheid is 'zoals in kort geding' en de grond van de zaak betreft.

Ook de derde verweerster, het Vlaams Gewest, werpt op dat de voorzitter van de rechtbank onbevoegd is, minstens dat de vorderingen ontoelaatbaar zijn, nu uit het motiverende en het beschikkende gedeelte van de dagvaarding van de eiseres blijkt dat de eiseres twee afzonderlijke vorderingen formuleert in éénzelfde gedinginleidende akte: een vordering 'in kort geding' enerzijds en een vordering 'zoals in kort geding' anderzijds.

Hoewel de eiseres hangende deze procedure :

- bij conclusie dd. 12 juni 2006 afstand deed van haar tweede vordering in de procedure A.R. nr. 06/303/C tot opheffing van het stakingsbevel, en
- in een conclusie dd. 11 september 2006 afstand deed van het geding in de zaak 06/401/C
- en bij conclusie dd. 18 september 2006 afstand deed van haar eerste vordering in de procedure A.R. nr. 06/303/C;

werd geen enkele van deze opeenvolgende afstanden van geding aanvaard door de tweede en derde verweerders die reeds hadden geconcludeerd en zich verzetten tegen de afstand van geding door de eiseres. De tweede verweerster werpt op dat de raadsman van de eiseres geen bijzondere volmacht voorlegt om over te gaan tot de afstand van geding.

Gelet op het verweer van de tweede en derde verweerster, en bij gebreke aan bijzondere volmacht vanwege de eiseres, dient de afstand van het geding in de beide gevoegde zaken te worden geweigerd, zodat deze rechtbank gehouden is haar bevoegdheid te beoordelen op basis van de inleidende akte en de daarin geformuleerde vorderingen (artikel 825 Ger.W.).

Uit de omschrijving van het voorwerp van de vordering blijkt onbetwistbaar dat de eiseres:

- enerzijds een spoedeisende vordering *in kort geding* heeft geformuleerd met het oog op de aanstelling van een deskundige met als opdracht het verlenen van een advies nopens de juiste ligging van de scheidingslijn tussen de eigendom van de eiseres

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

en deze van de tweede verweerster

- anderzijds een vordering *zoals in kort geding* heeft ingesteld, waarbij zij bij toepassing van artikel 154 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening *zoals in kort geding* de opheffing vraagt van de bekrachtigingsbeslissing dd. 8 maart 2006 van de derde verweerster;

Aangezien de bevoegdheid van de kortgedingrechter fundamenteel verschillend is waar hij oordeelt in kort geding, dan wel *zoals in kort geding*, en beide vorderingen niet in éénzelfde dagvaarding kunnen worden geformuleerd, volgt hieruit dat de tweede vordering van de eiseres in de procedure A.R.nr.06/303/C, m.n. de opheffing van de bekrachtigingsbeslissing, is ingesteld voor een onbevoegde rechter, zodat deze rechtbank geen uitspraak kan doen over de tweede vordering

De vraag rijst of de eiseres beide verschillende vorderingen kon inleiden met eenzelfde exploit, nu de voorzitter over de eerste vordering oordeelt in kort geding, daar waar hij krachtens artikel 154 D.R.O. uitspraak doet *zoals in kort geding*, m.a.w. ten gronde oordeelt.

De vordering tot aanstelling van een gerechtsdeskundige is een gewone vordering in kort geding, ex artikel 584 Ger.W., waarbij de eiseres bij urgentie vraagt om een deskundige te horen aanstellen.

De materiële bevoegdheid van de voorzitter, zetelend *zoals in kort geding*, is een toegekende bevoegdheid, die enkel geldt voor de door de wetgever specifiek bedoelde vordering, *zoals de opheffing van het bekrachtigd bevel tot staking van de werken*. De procedure verloopt volgens de vormen van het kort geding, maar heeft er in wezen niets mee te maken.

Overeenkomstig artikel 154, laatste lid DRO, kan in kort geding de opheffing van de stilleggingsmaatregel worden gevorderd tegen het Vlaamse Gewest. De voorzitter, zetelend *zoals in kort geding*, kan enkel nagaan of het bevel terecht werd gegeven en bekrachtigd. Hij dient enkel na te gaan of de voor de stopgezette werken afgeleverde vergunningen *prima facie* rechtsgeldig zijn en/of de gewraakte werken *prima facie* strijdig zijn, dan wel afwijken van de verleende vergunningen.

Overeenkomstig artikel 701 Ger.W. kunnen verschillende vorderingen tussen twee of meer partijen, indien zij samenhangend zijn, bij een zelfde akte worden ingesteld. Verschillende vorderingen die op hetzelfde ogenblik bestaan en voldoen aan de voorwaarde van samenhang bedoeld in artikel 30 Ger.W., kunnen samen worden behandeld en berecht (P.Dauw, *Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Artikel 701, Kluwer, 2004).

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

Hoewel de beide vorderingen behoren tot de bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank, kunnen zij uit hun aard niet samenhangend zijn, vermits de kort geding rechter in het ene geval uitspraak doet bij voorraad, zonder de rechten ten gronde te beïnvloeden en in het andere geval zoals in kort geding.

De eiseres heeft verkeerdelijk de vordering tot opheffing van de bekrachtigingsbeslissing, samen met de vordering tot aanstelling van de deskundige in eenzelfde dagvaarding in kort geding ingeleid, daar waar de eerstgenoemde vordering behoort tot de bevoegdheid van deze rechtbank, zetelend zoals in kort geding.

De vordering van de eiseres tot opheffing van de bekrachtigingsbeslissing werd ingesteld voor een onbevoegde rechter, nu de voorzitter van deze rechtbank, zetelend in kort geding, geen uitspraak kan doen over de vraag tot opheffing van het stakingsbevel in het kader van artikel 154 DRO, die moet worden beoordeeld zoals in kort geding, waarbij de rechter uitspraak doet over de grond van de zaak.

Nu beide vorderingen niet samenhangend zijn, volgt hieruit dat deze rechtbank enkel kennis kan nemen van de eerst geformuleerde vordering, tot aanstelling van een deskundige, die werd ingeleid voor de voorzitter, zetelend in kort geding, terwijl de tweede vordering tot opheffing van het stakingsbevel als ontoelaatbaar moet worden afgewezen.

Artikel 88,§2 Ger.W. kan geen toepassing vinden nu deze bepaling enkel betrekking heeft op de verdeling van burgerlijke zaken onder de afdelingen, kamers of rechters van eenzelfde rechtbank.

e) Gegrondheid van de vordering m.b.t. de gevraagde expertise-maatregel

De rechter in kort geding is bevoegd zodra de eiser in de dagvaarding stelt dat het geval spoedeisend is en de gevorderde maatregel een voorlopig karakter heeft.

Er is slechts sprake van urgentie als een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang of ernstige ongemakken te voorkomen. De vraag is of aan deze vereiste urgentie is voldaan.

De eiseres stelt dat haar vordering tot aanstelling van een deskundige teneinde de rooilijn tegensprekelijk vast te stellen hoogdringend is omdat de bouwwerken door het stakingsbevel wegens beweerde miskennis van de rooilijn ernstige vertraging oplopen en zij tegenover de kopers gehouden is tot het betalen van conventionele boetes per dag vertraging in de oplevering.

Het staat vast dat de weg in de

waar de eiseres wer-

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

ken uitvoerde, met 27 cm is vernauwd, waardoor de toegang tot de achterliggende woningen – die voorheen slechts 1,29 cm breed was – erg is versmald.

De eiseres voert aan dat het niet met zekerheid is vast te stellen dat deze vernauwing het gevolg zou zijn van het bouwen voor de rooilijn door haarzelf en wenst daarom door een deskundige de ligging van de rooilijn te zien vastleggen.

Aan de hand van de voorgelegde stukken kan niet worden betwist dat de eiseres een volledige rij betonnen dalen heeft opengebrouwen om de funderingswerken en het gebouw te kunnen optrekken.

Zo schrijft de afdeling Bouwtoezicht van _____ in het proces-verbaal: "De afmetingen die op de grondplannen zijn weergegeven..komen niet overeen met de oorspronkelijke rooilijn van het gesloopte gebouw".

De eiseres erkent zelf dat de straat op sommige plaatsen met 27 cm is vernauwd.

De eiseres wenst in kort geding de aanstelling te bekomen van een deskundige teneinde de scheidslijn, respectievelijk rooilijn te horen bepalen. De eerste verweerster gaat akkoord met deze gevorderde onderzoeksmaatregel.

De derde verweerster betwist het nut van de gevraagde onderzoeksmaatregel, omdat volgens haar de rooilijn de grens is tussen de openbare weg en de aangelande eigendommen en deze rooilijn samenvalt met de huidige, feitelijke weggrens, wanneer voor de weg geen rooiplan of bijzonder plan van aanleg bestaat, zoals in casu.

De vraag rijst of de door de eiseres gevorderde onderzoeksmaatregel hoogdringend is.

De vordering tot aanstelling van een deskundige werd ingeleid op 2 juni 2006, bijna drie maanden na het stakingsbevel.

Waar de eiseres in huidige procedure aanvankelijk ook de opheffing van het stakingsbevel vroeg, heeft zij van dit onderdeel van haar vordering afstand gedaan bij conclusie dd. 12 juni 2006, welke afstand door de tweede en derde verweersters niet werd aanvaard.

Bovendien toont de tweede verweerster prima facie aan dat de eiseres de verleende bouwvergunning zelf niet heeft nageleefd en de vorige bouwlijn niet heeft gerespecteerd, zodat moet worden aangenomen dat zij de urgentie zelf in de hand heeft gewerkt (stuk 8 bundel tweede verweerster).

BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT, ZETELEND IN KORT GE-
DING VAN 19 DECEMBER 2006

De eiseres geeft niet aan om welke reden de onderzoeksmaatregel thans nog hoogdringend zou zijn, nu daar de vordering tot opheffing van het stakingsbevel niet langer aan de orde is in de huidige procedure.

De vordering tot aanstelling van een deskundige is ongegrond, bij gebrek aan urgentie.

f) wat betreft de vordering tot schadevergoeding wegens tergend geding

Uit het overzicht van de procedurevoorgaanden blijkt dat de eiseres on-procedureel geknoeid heeft door in eenzelfde dagvaarding twee vorderingen te voegen, doch de verkeerde rechter te adiëren, vervolgens een nagenoeg identieke procedure te starten, en in opeenvolgende conclusies afstand te doen van verschillende onderdelen van haar vordering of toepassing te vragen van bepaalde artikelen, om er nadien op terug te komen.

Telkens opnieuw verplichtte zij de tegenpartijen om zich hiertegen te verweren en hiervoor bijkomende kosten en tijd te spenderen.

De handelwijze van de eiseres, die het verloop van de procedure zeer heeft bemoeilijkt door de talrijke conclusies, zittingen en opeenvolgende wijzigingen van eis, veroorzaakte voor de partijen nutteloze kosten en tijdverlies, en komt neer op procesrechtsmisbruik.

De schade, hierdoor berokkend aan de tweede verweerster, dient te worden vergoed en kan ex aequo et bono begroot worden op 500,00 EUR.

Op die gronden,

Beschikkende op tegenspraak en bij wijze van dringende en voorlopige voorziening, zonder nadeel toe te brengen aan de zaak zelf en onder uitdrukkelijk voorbehoud van alle rechten van de partijen,

Voegt de zaken gekend onder A.R. nrs. 06/303/C en 06/401/C samen.

Met inachtneming van de artikelen 2, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

Weigert de afstand van geding door de eiseres ten aanzien van de derde verweerster voor wat betreft het tweede onderdeel van het beschikkende gedeelte van haar initiële dagvaarding, meer bepaald de gevorderde opheffing van de bekrachtigingsbeslissing dd. 8 maart 2006.

Verklaart de vordering tot opheffing van het stakingsbevel ontoelaatbaar;

